

BUGGYTOUR IN EPERON D'OR (IN HET KADER VAN KROKUSKRIEBELS 2018)

Het museum van schoenen en borstels te Izegem

De gezinnen arriveren en worden begroet door gids Brenda. Zij begroet de (groot)ouder(s) en het kind, vraagt naar de naam van het kind en schrijft een sticker met zijn of haar naam. Brenda gaat door haar knieën en begroet elk kind met naam en vraagt of ze de sticker mag opkleven. Mads laat het gewillig gebeuren. Linne trekt zich terug waarop Brenda haar vraagt: “Zal mama het bij jou doen?” En zo gebeurt het ook. Bij de begroeting krijgen de gezinnen ook uitleg over de lockers waar ze hun spullen in kwijt kunnen.

In de inkomhal wachten de kinderen, ouders en grootouders tot de groep voltallig is. Rafaël aan de hand van papa met zijn tutje en knuffel. Lara gaat al even piepen voorbij de lockers. Oma neemt haar kleinkind op de arm ... Wanneer iedereen er is, geeft Brenda eerst wat praktische info mee (o.a. over waar ze het verluierkussen en de toiletten kunnen vinden) en dan vraagt ze haar te volgen. De buggytour begint nu echt.

De eerste stop is bij de ‘bijna grootste schoen ter wereld’. Brenda vertelt dat het die van een reus is en dat ze wel eens wil weten hoeveel kindervoeten daarin passen. Enkele kinderen zijn wat onwennig, anderen schuifelen er al dan niet onder aanmoediging van hun ouders of grootouders voorzichtig naartoe. Rond de reuzenschoen ligt een mat, enkele kinderen beginnen er spontaan op te springen. Vervolgens nodigt Brenda hen uit om hun schoenen uit te trekken. Zo kunnen ze straks voelen of iets hard of zacht is, of warm of koud. Zelf doet ze ook haar schoenen uit. De volwassenen helpen de kinderen hun schoenen uit te trekken. Ze kunnen die kwijt in een schoenenkast waarin al enkele kinderschoenen staan.

In kolonne gaan de kinderen de aanpalende zaal binnen. Daar ligt een ‘blote-voeten-pad’ klaar. Het is samengesteld uit veel verschillende materialen (bubbelplastic, zacht rubber, kunstgras, een schapenvacht, een bakje met ijsblokjes en water, een bakje met stenen, een verwarmd kersenpitkussentje ...) en maakt een parcours doorheen de hele ruimte. De onwennigheid maakt bij de meeste kinderen plaats voor fascinatie en verwondering. Enkele kinderen beginnen meteen aan het parcours, anderen lopen eerst door de hele zaal om alles te bekijken. “Oh, water!”, roept Mads. “Ja, en voel maar eens of het koud of warm is”, reageert Brenda. Loïc kan nog niet zelfstandig stappen, maar dat deert niet. Aan de hand van mama doorloopt hij het ‘blote-voeten-pad’. “Ga je samen met oma?”, hoor je een oma aan haar kleindochter vragen, en samen gaan ze op pad. Aimée (20 maanden) houdt het bij observeren, ze gaat overal gefascineerd met grote ogen een kijkje nemen (terwijl haar mama in het midden van de zaal op de grond zit). Af en toe zoekt ze haar mama op of wijst dingen voor haar aan: “Kijk!”, “Oh!” en ze lachen naar elkaar. Mama vertelt aan de gids dat Aimée een echte observator is. “Doe nog maar een keer, hoor”, moedigt Brenda de kinderen aan en ze geeft taal aan hun ervaringen: “Is dat koud?”, vraagt ze aan Lars die over het kersenpitje stapt. “Neen, warm”. “Kom, papa, nog een keer”, zegt hij dan. Een meisje kijkt vragend wanneer ze haar handen in het bakje stenen stopt. “Ja, hoor, voel maar met je handen, dat mag”, zegt Brenda. Aan het einde van het parcours ligt een grote tandenborstel. Cas gebruikt de steel van de borstel als evenwichtsbalk. Kamiel en Linn willen het ook proberen. Vele ouders nemen ook foto’s van hun kinderen, kijken al lachend hoe hun kind reageert op wat wordt aangeboden en beleven het ook samen.

Nadat alle schoenen weer zijn aangetrokken, neemt Brenda iedereen mee naar de volgende stop in de grote museumhal. Bij de ‘wall of fame’ van allerlei Izegemners die ooit werkten in de nijverheid van schoenen en borstels nodigt Brenda hen uit op zoek te gaan naar een aantal dieren. Eerst gaat Kamiel nog zitten bij de blokken op een speelmat met de plattegrond van Izegem. Zijn papa richt zijn aandacht op de vraag van Brenda om een robot te zoeken tussen de foto’s. Nadat enkele kinderen de robot hebben gespot, zet Brenda wat muziek op en doet een robot na. Enkele papa’s en mama’s doen meteen mee en samen met enkele kinderen beelden ze de robot uit. Daarna zoeken ze ook nog de muis, de olifant en de bij en beelden ook een fanfare uit. “Welk dier vond jij het leukst?”, vraagt Brenda aan Lars. “Alles!”, zegt hij, en zet al koers richting de grote machines in de zaal.

Ondertussen hebben Aimée en haar mama zich geïnstalleerd aan een tafeltje waar je kan kleuren. Vandaar observeert ze op een afstandje de anderen. Gids Brenda nodigt iedereen uit om te voelen aan de verschillende materialen waarvan borstels gemaakt worden. Die hangen aan voelpanelen aan de wand. Vele kinderen kunnen zelf aan de onderste rij, de jongste kinderen zitten veilig op de arm van mama of papa. “Nu wil ik die vanboven ook voelen”, zegt Lara. Haar grootvader tilt haar op. Enkele van de oudste peuters proberen met de hulp van Brenda de vezels te verbinden met dieren. Als ze het juist hebben, gaat een lampje branden. Vaak weerklinkt dan enthousiast: “Ja, ja”. Ondertussen loopt een oma tussen de machines en bestudeert ze; na een tijdje komt kleinzoon Mads haar vergezellen. Ze toont hem verschillende onderdelen. Zijn mama herkent haar zoon: “Het verbaast me niks dat hij die machines interessant vindt.” Even later gaat Mads aan Brenda vragen waarom de machines niet werken. Brenda start een gesprekje met oma en Mads. Een papa bekijkt ook een filmpje over hoe de machines werken. Brenda geeft wat uitleg op maat van de volwassenen.

Dan volgt een topactiviteit voor de kinderen. Op een tapijt staan bakken met allerlei borstels erin: een plumeau, een afwasborstel, een schoenborstel, een siliconen borsteltje om te bakken ... Brenda hurkt neer en reikt ze aan. De kinderen zwieren en zwaaien met de borstels en kirren van plezier. Aimée komt nieuwsgierig kijken. Loïc (12 maanden) leunt op de bak en zwaait hevig met elke borstel die hij te pakken krijgt. Hij bestudeert ze grondig. Kamiel ligt ondertussen languit op zijn rug op het tapijt. Zijn papa kriebelt met een pluimpje in zijn gezicht. Ze lachen samen. Lara danst met een sjaal van pluimpjes. Kamiel wil die ook eens proberen. Daarna belandt de sjaal met hulp van zijn papa rond Loïc. Hij trekt hem weg en zoekt terug de

zachte borstel op. De meeste ouders zitten bij hun kinderen op de grond, andere nemen foto’s of bekijken de info en attributen in het museum. “Is die grote borstel om je tanden te poetsen?”, vraagt Brenda met een knipoog. Rafaël zwiert ermee in de lucht, Cas moet lachen. Gids Brenda kondigt aan dat we naar de laatste stop gaan en vraagt de borstels terug in de bakken te verzamelen. Loïc huilt even waarop Brenda aangeeft dat hij de borstel gerust mag meenemen. Zijn mama geeft aan: “Hij amuseert zich echt.” Wanneer we de zaal verlaten geeft Brenda enkele geïnteresseerde ouders nog wat info over de rondleidingen in het museum.

Krokuskriebels-activiteit in Eperon d’Or, 2018. Foto: Annelies Roelandt

Krokusriebels-activiteit in Eperon d'Or, 2018. Foto: Annelies Roelandt

Voor het laatste stukje van de Buggytour nemen we plaats op een tapijt in een andere ruimte van het museum. Brenda legt uit dat kinderen hier een voetafdruk kunnen maken in schuimrubber of een schoentje van plakband kunnen maken. Ouders maken een keuze en Brenda geeft hen het materiaal. Kamiel kijkt haar vragend en tegelijk verwonderd aan wanneer ze over zijn schoen een plastic zakje trekt en dat vervolgens vol papieren tape plakt. Mads vindt het duidelijk spannend als oma dat ook bij hem doet. Ondertussen worden er ook heel wat afdrukken gemaakt van voeten én handen. Wanneer de schoentjes klaar zijn, kunnen kinderen die met stift ook nog versieren. Cas wil zelf geen schoentje, maar kijkt gefascineerd toe hoe Kamiel dat van hem van enkele strepen voorziet. Met deze activiteit, die tegelijk een aandenken oplevert, eindigt de buggytour.

Enkele ouders, grootouders en kinderen blijven nog even zitten. Ze vinden de Buggytour een leuk initiatief. “Het is leuk”, zegt een mama, “dat het aangepast is aan de leeftijd en het is eens een andere omgeving.” Een vader vult aan dat er meer van dergelijke initiatieven mogen zijn. “We wonen wel in de buurt, maar als het niet aangepast is aan jonge kinderen, komen we toch maar niet. Hij wil dan overal aankomen en dan mag dat niet. Het is leuk voor kinderen, én voor ons ouders, dat het nu wel kan om dingen te doen en aan te raken.” De mama van Mads en Linne geeft aan dat dit een fijne familie-uitstap is met de grootouders. Er is dan voor elk wat wils en ook voor de grootouders vormt het een unieke ervaring met hun kleinkinderen. “En mijn interesse is ook geprikkeld: ik kom ook nog eens terug zonder kinderen.” Een papa vertelt ook nog dat hij het begeleid bezoek in groep aangenaam vindt: “Zo zetten kinderen elkaar aan om dingen te doen.” Brenda vertelt ons nog dat het ook voor haar als gids een fijne ervaring is en tegelijk een experiment om veel van te leren. Ze geeft aan dat ze het belangrijk vindt om de groep wat te laten begaan en probeert in te spelen op wat er spontaan gebeurt. “En elke groep is ook weer anders: geen enkele Buggytour verloopt op dezelfde manier: elk kind is anders. Die dynamiek maakt het net extra boeiend.”

Tijdens de rest van de week kunnen kinderen en (groot)ouders bepaalde elementen uit de Buggytour ook beleven zonder gids wanneer ze het museum bezoeken. Een familie met wat oudere kinderen die tijdens de Buggytour in het museum vertoeft maakt ook dankbaar gebruik van het ‘blote-voeten-pad’.

EEN BIJDRAGE VAN
Annelies Roelandt

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Olga van Oost, FARO. Vlaams
steunpunt voor cultureel erfgoed vzw,
Priemstraat 51, 1000 Brussel

Brussel, september 2020

ERFGOEDWIJZER

Deze bijdrage is een onderdeel van FARO's Erfgoedwijzer, een online platform boordevol praktijkkennis, kunde en inzichten over cultureel erfgoed. Tal van handige modules, praktische tools en tips bieden u informatie en inspiratie bij uw dagelijkse cultureel-erfgoedpraktijk.

Meer info: www.erfgoedwijzer.be

Dit werk is gelicenseerd onder een Creative Commons Naamsvermelding-NietCommercieel-GeenAfgeleideWerken 3.0 Unported licentie. Bezoek <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0> om een kopie te zien van de licentie.